

DEJANSKO STANJE PRIMERA

OZADJE

Reka Mura je od nekdaj predstavljala naravno razmejitveno črto med slovenskim ter hrvaškim narodom in je bila upoštevana pri določanju meja katarstrskih občin že mnogo pred nastankom samostojnih držav. Zaradi spreminjanja toka reke, ki je bila in je še danes posledica človekovega vpliva in pa predvsem njene naravne moči abrazije in erozije, je sedanja rečna struga na določenih predelih za več sto metrov odmaknjena od njenega nekdanjega toka. Posledično se katastrske meje med slovenskimi in hrvaškimi katastrskimi občinami več ne prekrivajo z dejanskim tokom reke Mure, kar pomeni, da se posamezni predeli (katastrsko) slovenskega ozemlja nahajajo na desnem, tradicionalno hrvaškem, posamezni predeli (katastrsko) hrvaškega ozemlja pa na levem, tradicionalno slovenskem bregu reke Mure.

DEJANSKO STANJE

S potekom katastrske meje se dobra soseda Janez Antolin in Jure Babić nista ukvarjala. Janez A., državljani takratne Socialistične Republike Slovenije, in Jure B., državljani takratne Socialistične Republike Hrvaške, sta že od nekdaj gojile dobre medsosedske odnose, ne glede na to, da sta se njuni nepremičnini nahajali v »različnih republikah«. Janez A. je obdeloval 2,56 ha veliko zemljišče A, ki je pripadala katastrski občini Lendava (Slovenija), Jure B. pa 1,98 ha veliko zemljišče B katastrske občine Čakovec (Hrvaška). Posebnost njunega sosedstva je bila, da sta zemljišči ležali na desnem bregu reke Mure, t.j. na tradicionalno hrvaški strani, zato je Janez A. do svojega zemljišča A imel dostop le z majhnih brodom, saj je bival na levem bregu reke, t.j. na tradicionalno slovenski strani. Jure B. takšnih problemom ni imel, saj mu reka dostopa do zemljišča ni omejevala.

Konec leta 1980 sta soseda sklenila pogodbo in se dogovorila, da bosta zamenjala delu svojih zemljišč. Janez A. naj bi Juretu B. odstopil 0,5 ha svojega 2,56 ha velikega zemljišča, Jure B. pa naj bi storil smiselno enako glede svojega zemljišča. Do stvarnopravne realizacije pravnega posla in vpisa v zemljiško knjigo ni prišlo, saj je Janez A. že prihodnje leto umrl in dediča Franc ter Andrej Antolin sta istega leta postala solastnika zemljišča A.

Kljub temu je Jure B. pričel z izvrševanjem posesti na delu zemljišča pokojnega Janeza A., saj sta vendarle pogodbo sklenila pred njegovo smrtjo, posest pa je ohranil tudi na celotnem svojem zemljišču B. Franc in Andrej A. za menjalno pogodbo nista vedela, še manj za potek meje med zemljiščema in dejansko izvrševanje posesti. Ko si je Franc A. nekega dne, nedolgo po smrti Janeza A. ogledoval podedovano zemljišče, je zašel tudi na del zemljišča Jureta B., ki naj bi bil z menjalno pogodbo prenesen v lastništvo Janeza A.; ob tem ga je zalotil Jure B. in ga opomnil, da stopa po njegovi zemlji ter poprosil, da odide, kar je Andrej A. tudi storil. Nova

solastnika zemljišča A izvrševanju posesti s strani soseda nista nasprotovala, še posebej ne Andrej A., ki podedovanega zemljišča ni obiskal od očetove smrti.

Marca leta 1994 je umrl tudi Jure B. in njegova sinova Stipe ter Ante Babić sta podedovala zemljišče B. Stipe B. je pričel izvrševati posest enako kot do tedaj njegov oče, saj mu je ta že pred leti razkazal meje zemljišča, pri čemer je vključil tudi del zemljišča pokojnega Janeza A., ki ga je pridobil na podlagi pogodbe, o vsebini pogodbe pa podrobneje nista razpravljala. Podobno kot pri sosedovih, tudi tukaj posest izvršuje samo eden izmed solastnikov, saj Ante B. zemljišča še nikoli ni obiskal.

Leto 2016 je bilo med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško zelo napeto, saj je odločitev mednarodne arbitraže o mejnem sporu visela v zraku. Istega leta je Franc A. obiskal očetov brat Marijan A., s katerim sta si ogledala »očetovo staro zemljišče«. Marijan A. se dobro spomni, da zemljišče kot ga je nazadnje videl, ni bilo tako majhno in nekaj ne more biti v redu. Franc A. je tako šele ugotovil, da njegov sosed Stipe B. obdeluje 0,5 ha velik del njegovega zemljišča. Po večkratnem opominjanju, da naj zapusti njegovo zemljišče, je Franc A. na sporni del zemljišča A pripeljal več ton odpadkov in gnojšnice, s čimer je poskušal preprečiti soseda, da bi ta še dalje obdeloval njegovo zemljišče.

Da pa so se medsebojni odnosi še dodatno poslabšali, sta Franc A. in Stipe B. pričela z medsebojnim obračunavanjem glede služnostih pravic, ki so bile na zemljišču B ustanovljene v korist zemljišča A. Služnost pešpoti je bila ustanovljena za prehod z zemljišča A na zemljišče C, ki se nahaja južno od zemljišča B (v hrvški katastrski občini), vodna služnost pa lastniku gospodujočega zemljišča A dopušča odtekanje prekomernih zasičenih voda, ki se zaradi bližine reke Mure nabira na njegovem zemljišču, preko služnečega zemljišča B do kanala, ki se nahaja južno od omenjenih zemljišč.

Janez A. je Juretu B. plačeval 500,00 DM nadomestila za obe služnosti, to obveznost sta pa po njegovi smrti prevzela njegova sinova, pri čemer sta se dogovorila, da bo Franc A. plačeval 300,00 DM za vodno služnost, Andrej A. pa preostali znesek za služnost pešpoti. Ob smrti Jureta B. se služnost pešpoti več ni izvrševala, prav tako je Andrej A. prenehal plačevati njegov delež nadomestila.

Stipe B. se sedaj obrača na vašo odvetniško pisarno, saj takšno stanje več ni vzdržno. Meni, da je sporni del zemljišča A njegov, saj že od samega začetka izvršuje posest na tem delu zemljišča. Želi tudi, da se Franc A. kaznuje za vso „svinjarijo“, ki jo je pripeljal na njegovo zemljišče. Ne zanima ga kako, saj ste vendarle vi pravni strokovnjaki, ki boste našli najboljšo pravno rešitev za to. Moti ga tudi neurejnost služnosti. Ker se služnost pešpoti ne izvršuje že toliko let, želi, da se ta uradno izbriše z njegovega zemljišča ali pa naj brata Antolin začneta plačevati za njo.